

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

10-5-93
25 317 694
14 Mayıs 1986

Dino ve Dünyası...

Güncel siyasetin kısır dedikodularla koşullanmış dünyası insanı bıktırıyor. Ama ne yapalım? Biz gazetecilerin görevi de siyaset dünyasında olup bitenleri yazma ve sizlere duyurmak.

Yaz bakalım:

- *Müteahhidin desteklediği grup mu kazanacak, yoksa fındık tüccarının desteklediği kanat mı?*

İstanbul'da "Şan Sineması" hıncahınç dolmuş. Beş kişi, sosyalist parti kurulmalı mı kurulmamalı mı? Kurulursa nasıl bir parti olmalı? Bunları tartışıyoruz.

■ *Arkası Sa 15, Sü 7de*

GÖZLEM

UĞUR MUMCU

■ Baştarafı 1. Sayfada

Konuşmacılardan biri de bu tartışmalara karşı çıkıyor. "Ne gereği var sosyalist partinin" demeye getiriyor.

Oysa, 1960'larda TİP'e girmiş, 12 Eylül'den önce de TİP'ten de solda olduğu izlenimi verilen başka "siyasetler" in sözcülüğünü yapmış, şimdi "olmaz" diyor. Olmaz. Çünkü şansını SHP'de deneyecek.

Bir sosyalist aydın için ne büyük yılgınlık, geri dönüş ve ne büyük bir dram!

Bugün canım sıkıldı. Ne 84'üncü madde, ne sosyal demokrasiye sığınmış sosyalist aydınlar. Hiçbirini, hiçbirini yazmak istemedim.

Ustaların ustası Abidin Dino'nun Ankara'da "Galeri Nev"deki "Bu Dünya" adını verdiği küçük tablolarından oluşan sergisine gittim.

Nazım Hikmet bir şiirinde:

- Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin?.. diye sormuş.

Dino, yıllardır, öfkenin, sevincin, mutluluğun ve hüznün resmini yapıyor.

- Suda balıkları nasıl görüp suda balıkları nasıl avlayabilirsem, öyle görüp öyle avlayabilirim kıvıl kıvıl akan tuvalinde Abidin'in..." diye yazıyor Nazım.

Abidin Dino, yıllardır Fransa'da yaşıyor. Fransa'da oturan bir "kültür elçimiz" olarak Avrupa'nın hemen hemen bütün başkentlerinde, Amerika'da ve Cezayir'de resimlerini sergiliyor.

- Sen el resimleri yaparsın Abidin, bizim ırgatların demirci ellerini...

Dino, 1930'lardan bu yana çiziyor ve yazıyor.

İnançları resimleri gibi kalıcı, resimleri inançları gibi canlı...

Tepeleme Mavi'nin, Deniz Kenarı'nın, Varılabilir Olan'ın, Buzlar'ının, Bataklının, Denizde Duyulan Ürper-ti'nin, Deniz Kenarları'nın, Dağ Başları'nın, Telaş'ın, Delidolu'lunun, Özlemler'in, Belalı Dünyalar'ın, Tanınmayan Biri'lerinin ve Kaygılı Düşünceler'in resimleridir bunlar.

Adını da koymuş:

- Bu Dünya...

"Galeri Nev" Dino'nun resimlerini "Abidin" adlı bir albümde toplamış, Ferit Edgü de "resmin anları" nı yazmış:

- Resmin boyutları büyüdükçe, kendine çekmek istediği kişilerin sayısı kendiliğinden artar.. diyor Edgü. Resmin boyutları küçüldükçe kendine bir kişiyi çekmeye çalışır, sonunda o kişinin resmi olur.

Dino'nun küçük resimleri işte böyle. Küçük resimler, bir küçücük değil, bir kocaman dünya.

Ve Dino'nun mutluluğun resmini çizen fırçasından süzölmüş bir renk cümbüşü içinde.

- Bu dünya bir gelindir, kızıl yeşile boyanmış, kişi yeni geline bakar gibi doyamaz, demiş Yunus Emre.

Abidin Dino, yarın Paris'te bir sergi açıyor. Büyük boyuttaki resimleri de orada "Espace Pont-Neuf" te sergile-necek.

Paris'teki büyükelçimiz bu sergiye gider mi? Ya da bir çiçek olsun gönderir mi?

Bilemem...

Dino'nun Ankara'daki sergisine bir tek hükümet üyesi gelmedi. Ne Başbakan, ne Kültür Bakanı. Hiçbiri, hiçbi-ri...

- Sen mutluluğun resmini yapabilir misin Abidin! Hürriyet sözcüğünün resmini, ama yalansızını..

Dino yıllardır "uzun ince bir yolda" yürüyor. Fırçası, tuvali, renkleri ve kalemi ile dimdik...

